

QUICO ESTIVILL (OBRA GUANYADORA)

CRISTINA FONTSARÉ (MENCIÓ ESPECIAL JURAT)

JOB RAMOS (OBRA COMPRADA)

ADRIÀ CIURANA (OBRA COMPRADA)

JORDI ARMENGOL

PERE BELLÈS

PEP CAMPS

HELENA C. VAREA

MARIA PAOLA CODA

CARLES CONGOST

CARMEN DÍAZ

GERARD ENCABO

NÚRIA GÜELL

JORDI MITJÀ

JORDI MORELL

MARTA NEGRE

ÀLEX NOGUÉ

ESTHER PI

JORDI PUIG

SEBI SUBIRÓS

MARTA VERGONYÓS

BIENNAL 2015

Casa de Cultura
de la Diputació de Girona

GIRONA
BIENNAL 2015

BIENNAL 2015

QUICO ESTIVILL

(OBRA GUANYADORA)

CRISTINA FONTSARÉ

(MENCIÓ ESPECIAL JURAT)

JOB RAMOS

(OBRA COMPRADA)

ADRIÀ CIURANA

(OBRA COMPRADA)

JORDI ARMENGOL

PERE BELLÉS

PEP CAMPS

HELENA C. VAREA

MARIA PAOLA CODA

CARLES CONGOST

CARMEN DÍAZ

GERARD ENCABO

NÚRIA GÜELL

JORDI MITJÀ

JORDI MORELL

MARTA NEGRE

ÀLEX NOGUÉ

ESTHER PI

JORDI PUIG

SEBI SUBIRÓS

MARTA VERGONYÓS

La Biennial d'Art organitzada per la Casa de Cultura és una mostra de l'interès i el compromís de la Diputació de Girona amb l'art contemporani. Un compromís que té un doble propòsit: donar suport a l'artista, naturalment, però també acostar als ciutadans la realitat i les tendències de la creació artística en el present.

El catàleg que teniu a les mans és, en aquest sentit, una instantània, el retrat d'un moment que, relacionat amb les edicions anteriors i futures de la Biennial, deixa testimoni de l'evolució de l'art i de les inquietuds artístiques contemporànies. La voluntat de difusió i divulgació que inspira la Biennial és sempre necessària i rellevant, però potser ho és especialment en un període canviant i complex, tant per la incidència de les noves tecnologies en les tècniques i formats artístics com per la mateixa evolució del concepte d'art i del procés creatiu.

En les darreres dècades hem estat testimonis de la digitalització, que ha transformat la societat, els nostres hàbits, les formes de comunicació, i també, és clar, les formes d'expressió artística. Per aquest motiu les darreres edicions de la Biennial –com no podia ser d'altra manera– han estat un reflex clar d'aquest procés que fa conviure formes d'expressió com la pintura i l'escultura –en el benentès que la tradició i els segles d'història no els nega les possibilitats de recerca i innovació– amb la fotografia, l'art digital o la instal·lació. Perquè potser és bo d'insistir-hi: la Biennial no marca tendències ni estableix criteris, només reflecteix una realitat que és innegablement i afortunadament heterogènia.

Les exposicions i els catàlegs són dues eines essencials per a la difusió de l'art, però la Biennial també adquireix obra. Al llarg d'aquestes vuit edicions, la Casa de Cultura de la Diputació de Girona ha comprat 27 peces de gènere i format tan diversos com s'apuntava unes línies més amunt amb la voluntat de contribuir a enriquir el patrimoni artístic que s'ha de conservar i donar a conèixer en els equipaments públics que en l'actualitat o en el futur puguin existir amb aquesta finalitat.

No podria deixar de felicitar Quico Estivill, l'artista guanyador d'aquesta vuitena Biennial, que amb una llarga i fecunda trajectòria constitueix un magnífic exemple de recerca de nous llenguatges i de reflexió sobre el concepte i la funció de l'art que caracteritza el nostre temps –amb debats que sovint no estan exempts de polèmica. Igualment felicitar Cristina Fontsaré, que obté una menció especial del jurat, i la resta d'artistes seleccionats. Voldria remarcar, també, que de les vint peces que formen l'exposició i que es recullen en aquest catàleg, el jurat en recomana la compra de quatre: per suposat l'obra guanyadora, de Quico Estivill, la que atorga la Menció Especial Jurat a Cristina Fontsaré, i les obres de Job Ramos i Adrià Ciurana.

Finalment, és imprescindible agrair la col·laboració, la professionalitat i el rigor de la tasca del jurat, i de tots els participants per perseverar en una voluntat creativa i de recerca que ens enriqueix a tots.

Joan Giraut i Cot
President de la Diputació de Girona

La Fundació Casa de Cultura de la Diputació de Girona va redissenyar i reimpulsar la Biennal d'Art l'any 2006 amb la voluntat de recuperar una forma de suport als artistes i alhora una eina de divulgació i difusió de l'art. Cinc convocatòries ens donen ja prou perspectiva per avaluar la decisió que es va prendre fa deu anys i el model que s'ha anat configurant en aquesta nova etapa de la Biennal.

Hi ha, d'una banda, l'èxit de convocatòria. En cadascuna d'aquestes darreres cinc edicions, amb les oscil·lacions naturals i raonables, s'ha superat gairebé sempre –i a vegades ben àmpliament– el centenar d'artistes. Tot i això, aquest no és el més fonamental dels arguments, atès que la difícil i rigorosa selecció del jurat en totes les edicions marca un llindar de qualitat i exigència que prestigia les obres seleccionades i redunda en la visibilitat de la mostra, en la seva coherència, i també en la importància de la distinció per als artistes guardonats o exposats.

Un altre fet que, per a la Diputació de Girona i la Casa de Cultura, avala indiscutiblement els plantejaments generals de la convocatòria és el palmarès d'artistes als quals s'ha comprat obra o han figurat en les diverses exposicions i, per tant, en els catàlegs que n'han deixat testimoni: Pep Aymerich, Manel Bayo, Xavier Escribà, Núria Güell, Job Ramos i, enguany, Quico Estivill entre els guanyadors; i també Òscar Amorós, Anna Bahí, Isabel Banal, Denys Blacker, Joaquim Cantalozella, Adrià Ciurana, Cristina Fontsaré, Lluís Hortalà, Marta Negre, Marc Palau, Carme Pujol, Kenneth Russo, Lluís Sabadell, Manu vb Tintoré o Irene Visa, entre els autors dels quals s'ha adquirit obra. En aquests noms hi detectem trajectòries de llarg recorregut i d'indiscutible mèrit artístic i també artistes emergents, però que ja són més que una promesa per confirmar-se.

La compra d'obra no és un detall menor en la voluntat de la Biennal. L'artista requereix reconeixement, visibilitat, i suport econòmic, és clar, però la creació d'un fons públic d'art que, amb la perspectiva del temps, expliqui i deixi testimoni de les inquietuds del nostre present és d'una importància cabdal.

Escollir una vintena d'obres entre un centenar d'artistes que en presenten un total de tres-centes és un tasca molt difícil i vol dir que moltes de qualitat no hauran estat escollides. Però el rigor de la tria, com ja hem apuntat, redunda en el nivell i la coherència de la mostra. Al capdavall, si volem detectar tendències, recollir-les i acostar-les al públic, no ens pot moure l'afany de ser exhaustius sinó el d'intentar una representació fidedigna i honesta de l'art i de les inquietuds dels artistes d'avui, en un període que ha multiplicat l'heterodòxia de tècniques i gèneres i que ha viscut també, i potser amb una especial gravetat, l'amenaça global de la crisi.

És el nostre desig que la Biennal d'Art, oberta sempre als canvis que siguin raonables i necessaris d'acord amb l'evolució de la societat i de l'art, pugui ser aquesta eina útil de suport als artistes i de difusió per als ciutadans del present i que, amb la seva continuïtat, constitueixi també un testimoni valuós per al futur.

Xavier Soy i Soler
Vicepresident de la Diputació de Girona

Resisteix i venceràs: fals. Cal ser molt beneït per creure que tota forma de resistència desemboca en victòria... Vist des d'una perspectiva lògica, l'engany encara és més evident: si A llavors B ($A \rightarrow B$), és a dir, «resisteixes, per tant guanyaràs». La fórmula no només fa aigües entesa com a implicació lògica (el contingut semàntic és inseparable del formal) sinó que també naufraga com a simple condicional: «si resisteixes, guanyes» o, per entendre'ns, que també pots guanyar encara que no resisteixis (amb la pluja potser és més clar: «si plou, el terra es mulla»; tanmateix, el terra es pot mullar de moltes maneres, amb pluja o sense). Sigui com sigui, aquest fet no ha impedit que nombrosos passerells, encapçalats per impresentables com l'Alain Samson, inventin formularis d'autoajuda entestats a demostrar la veritat d'aquesta màxima (el subtítol del llibre de Samson *Resiste y vencerás* adopta, amb total impudícia, l'estructura del decàleg: *Diez claves precisas para vivir más feliz*).

La realitat, malauradament, és ben bé una altra. Com ens recorda Josep Maria Esquirol al seu darrer assaig, qualsevol forma de resistència sempre és íntima. La victòria, si és que pretenem mantenir el concepte, vindria a ser (com a màxim) la resistència mateixa, entre altres raons perquè l'enemic és invencible. I qui és, segons Esquirol, aquest contrincant formidable? Doncs *la disgregació de l'ésser*. El filòsof de Mediona ho explica de manera prou didàctica: «[És] com si les forces centrífugues del no-res volguessin saber fins on l'home és capaç d'aguantar l'investida. Tot i que alguns dels rostres enemics canvien, no és d'ara ni d'ahir que la prova és vigent, sinó de sempre, perquè és la mateixa realitat qui protagonitza el setge». Per això té molt més sentit dir que «existir és resistir». I és que la realitat té aquestes coses: desemmascara, una vegada i una altra, els succedanis disfressats de consell psicològic (com ara «Viure és realitzar-se»). En paraules d'Esquirol: «L'ambient social, ben amarat d'aquesta terminologia [...] juga amb la idea de trobar el camí personal i particular cap a la felicitat (entesa sovint com un assoliment, és a dir, com a èxit). Però no paga la pena d'entretenir-s'hi gaire, aquí, perquè ni tan sols es tracta de la bona sofística –aquella de la qual sempre es pot aprendre–, sinó de sofística sobrera, en què allò que és deplorable no ve de la retòrica sinó de la mediocritat».

Diem això només a tall d'exemple: en un temps procliu a les explicacions immediates i als vademècums d'estar per casa (les llibreries dediquen tota una secció a un gènere entregat a la feixuga tasca de fer-nos creure que *som els millors* i que *tot anirà bé*), l'art contemporani produeix el mateix efecte que una pedra a la sabata. I si no el fa, l'hauria de fer. No estem parlant d'escandalitzar burgesos (el famós i persistent *épater*) ni de posar l'ex-rei de quatre grapes o Franco dins d'una nevera de Coca-Cola sinó, més aviat, de tot el contrari: ens referim al repte que suposa bandejar l'autocomplaença i la banalitat. Ras i curt: avui dia, ésser transcendent és mal vist. Per això una part important de la cultura ha optat per la seva versió *business friendly*, és a dir, la que malda per demostrar que *també pot ser rendible*, la que esgrimeix xifres (no importa si es tracta d'euros o de visitants: com més millor) en un afany desesperat per legitimar-se enfront del nou senyor del castell o, finalment, la que renega del seu passat recent acusant-lo d'estar subjugat a l'obsoleta (i agònica) socialdemocràcia: l'enemic, que ningú s'enganyi, el tenim a casa.

Prolifera, en aquest sentit, les actituds reaccionàries disfressades de sentit comú davant dels suposats excessos comesos per l'art contemporani. Tots plegats seriem, segons Luis Racionero, «Los tiburones del arte», a saber, venedors de fum incapaços de comprendre l'autèntic *valor* de l'art o, encara més, d'entendre què és realment l'art. I què seria l'art, segons l'autor de La Seu d'Urgell?: «Arte es un objeto material o mental compuesto por un ser humano y que puede cambiar el estado de ánimo a otros seres humanos». Poca broma: si fem cas a Racionero, qualsevol psicofàrmac seria una obra d'art; una càpsula de Prozac, una obra mestra. Ironies a banda, el problema s'intensifica a mesura que creix la tirania de les audiències. N'hi ha prou veient quina serà l'orientació del MACBA després del terrible error de càlcul comès pel seu director: «La Comissió Delegada del MACBA ha decidit obrir una nova etapa en la vida del museu per tal que, com a ens públic, assumeixi la responsabilitat de transmetre l'art contemporani, oferir una multiplicitat de visions i generar debats crítics sobre l'art i la cultura, una missió que aspira a integrar públics cada vegada més amplis». Com més serem, més riurem.

La qüestió torna ser la mateixa: deixant de banda els Racionero i companyia (encapçalats per crítics com Julian Spalding o una tal Avelina Lésper, que fa furor entre els col·leccionistes de certes innegociables), el que resta és un acte de *resistència íntima* que, per descomptat, no aspira a cap forma de victòria més enllà de l'acte de resistir mateix. Tenint en compte quina és la dinàmica assumida pel gruix de la societat

contemporània, ésser coherent, exigent, no banal i, fins i tot, moderadament transcendent, vol dir anar contracorrent. L'art contemporani defuig tota definició i s'afirma en la seva naturalesa no funcional. En paraules d'Adorno: «La funció de l'art en un món totalment funcional és ser infuncional; és pura superstició creure que l'art pot intervenir directament o desembocar en una intervenció». I que ningú no ens malinterpreti: l'art no és inútil en la mesura que «la seva funció és ser infuncional».

El guanyador d'aquesta Biennal encaixa a la perfecció amb els plantejaments ara esbossats: Quico Estivill sempre s'ha caracteritzat per una visió de l'art marcada per l'amplitud de mires en relació als formats utilitzats però mantenint-se fidel, en canvi, a un discurs centrat en l'home i en les diferents topografies existencials que aquest intenta habitar. La seva vinculació com a escenògraf amb el món del teatre més experimental (iniciada amb el T.E.I. de St. Marçal), la ininterrompuda activitat pictòrica (entenen la pintura com un fet comunicatiu molt divers) o la darrera utilització d'estratègies properes a la instal·lació, s'ha de llegir, tot plegat, en funció d'unes necessitats expressives que responen a una veu extremadament coherent i unitària en relació al seu sentit profund. En aquest sentit, el treball premiat ens parla d'un doble viatge: en primer lloc, es tracta d'un descens a les profunditats del *Jo creatiu*, just al lloc on la fascinació enfront de regions ignotes es converteix en detonant; i, en segon lloc, l'artista realitza el seu particular periple de retorn a la terra natal portant a terme una sèrie d'accions artístiques que podem inscriure, *mutatis mutandis*, en aquesta tradició occidental basada en l'estreta relació existent entre el viatge físic, real, i la construcció simbòlica de la identitat mitjançant la recuperació dels lligams genealògics.

Quelcom similar succeeix amb els treballs de Cristina Fontsaré (Menció Especial Jurat). Enemiga dels relats evidents, l'artista prefereix sotjar les seves preses aprofitant la complicitat de la nit: és en l'aparent uniformitat de les hores nocturnes que Fontsaré defuig la cacofonia visual pròpia del temps diürn i on, alliberada del soroll del món (en forma d'imatges, però també de paraules i sons), pot rastrejar els llocs que li són familiars però que contenen, en forma seminal, la llavor d'una inquietud que només la nit és capaç de revelar. O, per dir-ho d'una altra manera: la seva fotografia nocturna és una mena de cant poètic als mons que llangueixen sota la superfície tirànica de la visibilitat aparent. Fendir la foscor i interrogar el silenci, ens recorden Fontsaré i Estivill, segueix essent una molt bona manera de recuperar la capacitat de veure-hi i escoltar.

BIENNAL 2015

www.quicoestivill.es

Autodidacte, tot i que ha cursat estudis de Belles Arts a la facultat de Belles Arts Sant Jordi de Barcelona i a l'Escola Massana, gravat amb en Manolo Gómez i litografia amb en Prim Fullà. En el camp de la docència ha impartit tallers de gravat i escultura alternativa al Centre Cultural La Mercè de Girona i és professor de pintura escenogràfica a l'Escola Taller de Teatre Tecla Sala de l'Hospitalet de Llobregat. Actualment imparteix tallers d'iniciació al dibuix, pintura, model i gravat. Des de 1983 ha realitzat nombroses exposicions individuals arreu de Catalunya, Espanya i Europa.

Exposicions recents

2011. *Ubicació / Origen*, Museu de la Vida Rural, L'Espluga de Francolí; *Duets Quico Estivill_Pep Aymerich*, Fundació Valvi, Girona. 2009. *Despintura*, Espace72 Gallery, Veviers, Bèlgica. 2008. *Obra recent*, Monestir de Sant Feliu de Guíxols; *Quico Estivill*, Fundació Àngel Planells, Blanes-Girona. 2007. *Jo sóc pell*, Sales Municipals de Girona, Girona; *Obra recent*, Centro Cultural Capitol de Caja Duero, Cáceres. 2005. *Ascende... rinovarmi Nach-Denken (després del pensament)*, Kuns und Gewerbeverein Regensburg, Alemanya. Així mateix ha participat en un bon nombre d'exposicions col·lectives arreu del territori i també a Chicago, Estats Units.

Ab Intra és un projecte que es va iniciar el 2013. Per una cadena de successos que em van afectar: un desallotjament per perill d'enderroc d'un edifici devorat per tèrmits, una desubicació, una "errància", uns tèrmits en una cova laberíntica sota un poble, una cova santuari, un trànsit iniciàtic i un llum de carbur per veure-hi en aquest trànsit.

Amb una càmera fotogràfica de fusta i la química per generar i fixar la imatge he estat fotografiant amb insistència la imatge de la flama del llum de carbur. Imatges i accidents de llum, destacant el trajecte que fa la llum fins a fer-se cosa. També aquesta mà que porta el llum, reafirmant el cos que camina i el trànsit que fan cos i ment i el gest de la mà agafant el llum.

Ab Intra, a dintre d'una foscor. D'un úter, potser? Subterràniament a la recerca d'un origen, el de la imatge? Un estat precreatiu o èxtasi místic-artístic? Fer servir una manera obsoleta de fer-se llum i un tipus de fotografia que no admet engany ni còpia repetible.

Ab Intra és un projecte en procés; un recorregut per dintre de la meua cova, de la cova santuari, cova d'iniciació o espai sagrat.

OBRA GUANYADORA

OBRA COMPRADA

QUICO
ESTIVILL

L'Espluga de Francolí, 1954

CONJUNT 1
CONJUNT D'UN QUADRE DE 100 x 66 cm,
(16 AMBROTIPS OBTINGUTS MITJANÇANT EL PROCÉS
DEL COL·LODIÓ HUMIT).
DIVERSOS OBJECTES A DINTRE D'UNA VITRINA DE
METACRILAT DE 34 cm D'ALTURA I BASE DE
50 x 40 cm (UNA MÀ DE GUIX, UN LLUM DE CARBUR
BANYAT EN OR I UNES ROBES PLEGADES)

Llicenciada en Història de l'Art, especialitat d'art contemporani, per la Universitat de Barcelona i en Belles Arts, especialitat escultura, per la facultat de Belles Arts Sant Jordi. Màster en Arquitectura del Paisatge per l'Escola Superior d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Catalunya.

Exposicions individuals recents

2008. *(En preparació) Projecte d'Art públic*, Barcelona. 2007. *No te prometo...* Galeria Benito Esteban, Salamanca. 2006. *MUA*, Museo de la Universidad de Alicante i Galeria Spiral; *Olite*, Navarra. 2005. *Bucle 02*, escultura a l'espai públic, Parque Río Grande, Oyon, Álava. 2003. *Pathway*, escultura a l'espai públic, Barranco del Guineguada, Las Palmas de Gran Canaria.

Exposicions col·lectives recents

2008. *There is no synonym for hope*, Smack Mellon Brooklyn, Nova York, EUA; *14th Annual Juried Show Griffin*, Museum of Photography, Winchester, Massachusetts, EUA; *International 2008*, Hun gallery, Nova York, EUA; *Fallen Angels*, DA2 Salamanca; *IV Becas Fundación Arena 2007*, Galeria Alonso Vidal, Barcelona. 2007. *Presence CMPS*, Nova York, EUA; *Art/Salamanca/07*, Galeria Benito Esteban, Salamanca; *Arte Lisboa*, Galeria Benito Esteban, Lisboa; *MMAC 07*, Mollerussa; *FIB-ART*, intervenció a la platja de Benicàssim; *Biennial de Vic*, Vic. 2006. *ESTAMPA 06*, Galeria C5, Santiago de Compostela; *IV Biennial Europea del Paisatge*, Col·legi d'Arquitectes de Barcelona; *MACUF*, *Mostra Unión Fenosa*; *PHOCO 06*, Museo de Valdepeñas; *BIAC*, *I Bienal de Arte Contemporáneo*, Almería.

CRISTINA
FONTSARÉ

Barcelona, 1970

MENCIÓ ESPECIAL JURAT

OBRA COMPRADA

ESE DÍA QUE FUIMOS (2012)
FOTOGRAFIA EN PAPER FUJI MATE
100 x 200 cm

www.jobramos.net

Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i la Universitat de West England. Ha realitzat els cursos de Doctorat i DEA a la Facultat de Belles Arts de Barcelona. Actualment és professor associat de l'àrea de vídeo i nous mitjans del departament de disseny i imatge de la facultat de Belles Arts.

Exposicions individuals recents

2012. *Inmunidad de Atardecer*, Bòlit Centre d'Art Contemporani de Girona; *Staring at the sun was extremely painful*, Casa de Cultura de Girona. 2008. *Otro paraíso sin alcantarillado*, Espai Zer01, Olot; *La gente se está muriendo de aburrimiento*, Museu de Sant Cugat del Vallès. 2005. *El día en que Jim Pomeroy conquistó el Vallés*, Sala Montcada, Fundació "la Caixa", Barcelona.

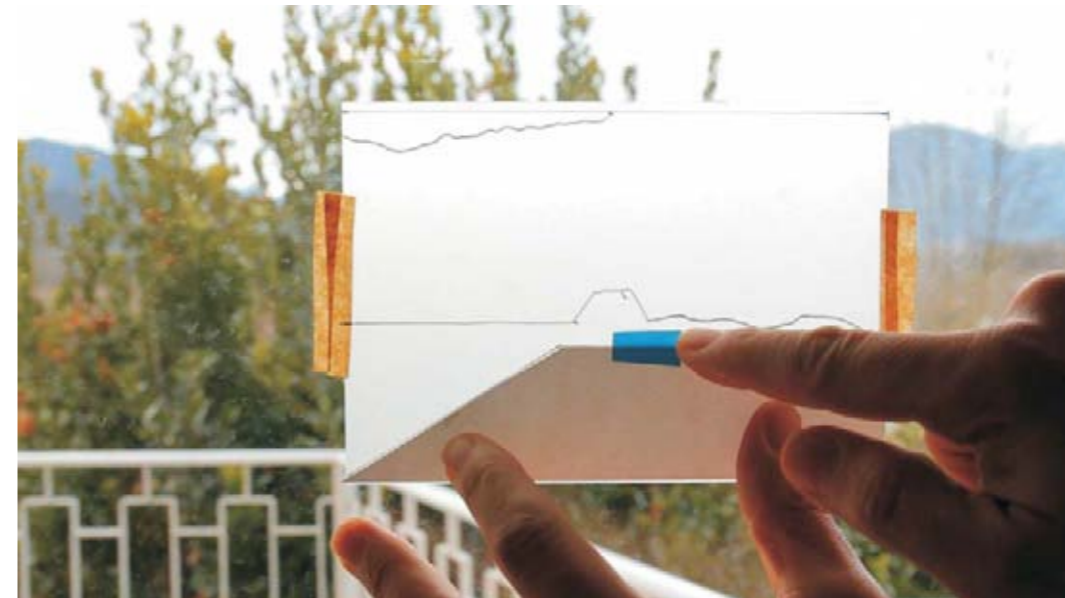
Exposicions col·lectives recents

2013. *Nada que ver*, Galeria Arcadi Calzada, Olot i Barcelona. 2012. *Contarlo todo sin saberlo*, CA2M, Centro de Arte 2 de Mayo, Madrid. 2011. *IASPIS Open House*, IASPIS, Estocolm, Suècia; *Turku Biennial*, Abboa Arts Museum, Turku, Finlàndia; *Belvedere*, Galeria Estrany-De la Mota, Barcelona. 2010. *IASPIS Open House*, IASPIS, Estocolm, Suècia; *Festival Ingràvid*, Figueres; *Biennial d'Art de Girona*, Girona; *Mirando desde fuera / Looking from outside*, Art Aids Foundation, Barcelona. 2008. *Barcelona Producción 2008*, La Capella, Barcelona; *Cercanías 2008*, Transversal, Catalunya-França; *We used to be...*, Plan 9, Bristol, Regne Unit.

Premis, beques i residències recents

2012. Beca de Recerca i Creació, OSIC. 2011 i 2010. IASPIS International Artists Studio Program, Estocolm, Suècia. 2010. 1r Premi Biennial d'Art de Girona. 2009. Fundación Arte y Derecho, Madrid; Beca Agita, Figueres. 2008. Barcelona Producció 2008, La Capella, Barcelona.

OBRA COMPRADA

JOB
RAMOS

Olot, 1974

UNES LÍNIES ENMIG DEL BOSC (2014)
VÍDEO HD 13'

www.adriaciurana.com

Llicenciat en Belles Arts a Barcelona, especialitat pintura.

Exposicions individuals recents

2014. *Hipnosi*, dins les *Exposicions Viatgeres* de la Diputació de Girona: Casa de Cultura de Girona, La Fàbrica de Celrà, Can Laporta de La Jonquera, Museu Etnogràfic de Ripoll, Museu Cerdà de Puigcerdà; *EXPULSIÓ, primera part*, dins el cicle *Traspassar la línia*, CoEspai, Girona. 2012. *Demà plourà*, Auditori del Museu de l'Empordà, Figueres; *Làgrimes de Cristo*, Màgic Centre d'Arts, Port de la Selva. 2011. *Infraflor*, Galeria Dolors Ventós, Figueres; *Si la claror dels ossos*, Llibreria Vitel·la, L'Escala. 2009. *Nit Blanca*, Espai, Figueres; *Vint-i-dos buits. Espai del memorial democràtic. Homenatge a les víctimes de la Guerra Civil i als represaliats pel franquisme*, projecte conjunt amb Esther Pi, Boadella d'Empordà.

Exposicions col·lectives recents

2015. *Tocats per la tramuntana*, Fundació Galileo, Madrid. 2014. *Exposition des grands prix de la biennale Jeune Création Européenne*, Académie Royale des Beaux Arts de Bruxelles, Bèlgica; *Són Europa*, Museu de l'Empordà, Figueres; MCAM, Barcelona; *Primera mostra simultània d'art digital de Barcelona*, Centre Sant Agustí, Barcelona. 2013. *Biennale Jeune Création Européenne*, itinerant per diversos països europeus; *Fuga: variacions sobre una exposició*, Fundació Tàpies, Barcelona; *Sang, renovació, regeneració*, Casa Empordà, Figueres; *Moustache*, Expocambra, Girona; *Pictobcn*, Hangar, Barcelona; *El sentit dels papers*, Galeria Dolors Ventós, Figueres; *7a Biennial d'Art de Girona*, Casa de Cultura de Girona; *6è Festival d'Art Independent Pepe Sales*, Centre Cultural La Mercè, Girona; *Animula*, Galeria MCAM, Barcelona.

ADRIÀ
CIURANA

Figueres, 1985

OBRA COMPRADA

EXPULSIÓ (2011-2014)
VÍDEO FULL HD, 16:9, SO ESTÈREO 3' 48"
DUES COLUMNES DE FAIG, TERRISSA, PLOM, LLAUTÓ,
FERRO COLAT I ALUMINI DE 24 x 14 cm | 34 MOTORS

www.armengolroura.com

Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i en Arquitectura Tècnica per la Universitat de Girona. Màster en Arts Digitals per la Universitat Pompeu Fabra. Actualment combina l'activitat artística amb la docència a l'Escola Municipal d'Art de Girona, i al Grau d'Arquitectura i Arquitectura Tècnica de la Universitat de Girona, com a professor associat.

Exposicions individuals

2014. *Amics d'Infància*, Galeria Esther Montoriol, Barcelona. 2012. *Espècies*, Galeria a de Demiim, Girona. 2009. *La condició humana*, Museu de la Pintura de Sant Pol de Mar. 2008. *Cares dures*, Galeria Esther Montoriol, Barcelona. 2004. *Madadayo*, Galeria Esther Montoriol, Barcelona. 2003. *Projeccions*, Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona, comissariada per Alex Mitrani. 2002. Sala d'Exposicions Universitat de Barcelona, organitzada pel Departament d'Escultura de la Universitat de Barcelona. 2000. *Context*, Capella de Sant Nicolau de Girona, organitzada per l'Associació per les Arts Contemporànies, Badart.

Exposicions col·lectives

2014. Ha participat en *DelicARTessen* a la Galeria Esther Montoriol de Barcelona, des del *DelicARTessen 3*, l'any 2003, fins al *DelicARTessen 13*, el 2014. 2011. *Heterogèneas fatigas*, Faustí Lluçà, Pere Llovera, Antonia del Rio i Armengolroura, Galeria Esther Montoriol, Barcelona; *Producció pròpia*, Centre Cultural La Mercè, Girona. 2005. *Exposició del concurs de dibuix Fundació Ynglada-Guillot*, Fundació Vila Casas, Barcelona; *Col·lectiva Projeccions*, Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona, comissariada per Alex Mitrani. 2004. *Imágenes Ambigüas... miradas jóvenes sobre Dalí*, Galeria d'Art de la Riba, Cadaqués, i Centre Sant Domènec, Peralada. 2003. *DEAS BA 2003*, Universitat de Barcelona-Espai volART, Fundació Vila Casas, Barcelona.

Publicacions

ARMENGOL, Jordi, *Amics d'infància*, Barcelona: SD Edicions, 2014.

**JORDI
ARMENGOL**

Santa Coloma de Farners, 1971

PARÀBOLA (2015)
FUSTA I CARTÓ
12 x 20 x 22 cm

www.perebelles.net

Pere Bellès realitza una obra processual centrada en els rastres de l'arquitectura i l'urbanisme en la geografia. La seva capacitat de diàleg amb l'espai físic i territorial converteix planimetries urbanes, projectes arquitectònics i mapes cartogràfics en composicions abstractes amb aparença d'ideogrames i properes a l'abstracció neoplàstica. Amb una elaboració meticulosa de factura impecable i amb una gran pluralitat de materials (paper, fusta, pintura, acer, llum,...), destaca el tractament del color, amb un cromatisme intens de contrastos i llenguatge minimalista. Bellès ha produït una àmplia obra gràfica i pictòrica, però també ha elaborat escultures de grans dimensions i petits objectes. Una obra que acostuma a organitzar en sèries com una forma d'ordenar el procés creatiu.

Exposicions individuals recents

2014. *Ideogrames*, Son Tugores, Alaró; *El periple del set*, CEC de la Universitat Sorbonne, París. 2013. *El periple del set*, Museu de l'Empordà, Figueres; Galeria Iturria, Cadaqués; Les Bernardes de Salt. 2011-2012. Museu de Cardedeu. 2010. Col·legi d'Arquitectes de Barcelona.

De la seva obra destaca la col·laboració en el projecte de passarel·la a la Riera Ginjolars de Roses, els 90 m² de mural de l'Hospital Sant Joan de Déu (2012), la instal·lació mural de 80 m² en col·laboració amb 2.700 estudiants de la població, a l'espai cultural Tèxtil Rase de Cardedeu (2012) i la instal·lació de 200 m² a l'estació de la Sagrera de la línia 9 del Metro de Barcelona (2010). Tant individualment com en mostres col·lectives, ha exposat arreu del món.

Premis i beques recents

2014. Beca com artista resident al Centre d'Art Contemporani Addaya d'Alaró, Mallorca. 2011. Beca Primavera de l'Ajuntament de l'Escala; artista del programa 'Cardedeu amb l'art vigent'. 2010. Beca a la Creació atorgada pel Consell Nacional de la Cultura i les Arts de Catalunya; beca Agita de l'Ajuntament de Figueres.

PERE
BELLÈS

Terrassa, 1965

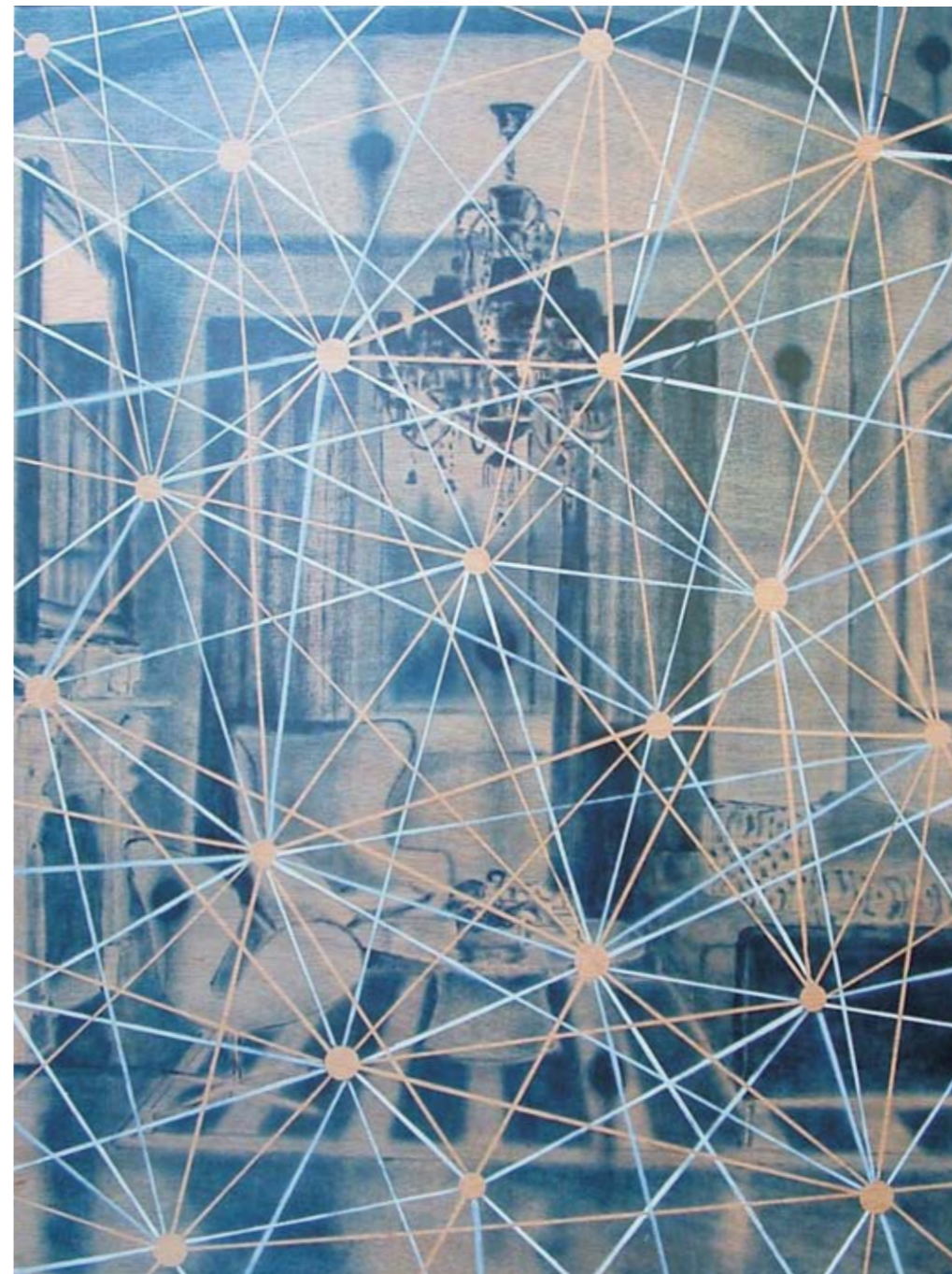
E50 UCD ALR (2015)
TÈCNICA MIXTA
26 x 21 x 19 cm

www.pepcamps.com

Ha cursat estudis d'Història de l'Art a la Universitat Autònoma de Barcelona i s'ha format de manera autodidacta. Va començar en el món de l'art a principi dels anys vuitanta amb instal·lacions i *performances*. En una estada a Berlín, la pintura va prendre el protagonisme. De 1987 a 1992 va fer llargues estades intermitents a l'Àsia, que van exercir una forta influència en la seva vida i obra. Ha pintat en estudis a diferents llocs. Té obra en diverses col·leccions públiques i privades. Ha exposat a Barcelona, Madrid, Bangkok, València, França i Itàlia. Les exposicions més recents han estat a la J.F. Gallery de Zuric, la Fundació Valvi de Girona, la Fundació Espais de Girona, la Casa de Cultura de Girona, el Fons d'Art d'Olot, el Centre Cultural La Mercè de Girona, el Castell de Benedormiens de Castell d'Aro, la Galeria Joan Planellas de Tossa de Mar, el Vallgrassa centre experimental de les arts de Begues (Parc del Garraf), la Galeria Dolors Ventós de Figueres i la Casa de Cultura Les Bernardes de Salt. El 2013 va realitzar l'exposició *Screen in progress, el retorn de la memòria* al Puntal d'Arts, Fundació Lluís Coromina, Banyoles, i va participar a l'exposició col·lectiva *Viatge extra-ordinari*, al Bòlit Centre d'Art Contemporani, Girona, al Portal de Mar a Torroella de Montgrí, al Castell de Palol de Revardit, a la llibreria Vitel·la i a la Jedlitschka Gallery de Zuric. Actualment col·labora amb Ramon Carbó-Dorca il·lustrant els seus escrits al *Diari de Girona* i al llibre *Sis octets d'octets*. Continua amb la pintura des del Baix Empordà, on viu i treballa.

PEP
CAMPS

Girona, 1962

U.B.M.R. IV
TÈCNICA MIXTA
156 x 130 cm

www.helenavarea.com

Graduada en Il·lustració i Animació a l'Escola d'Arts Pau Gargallo, estudia el grau de Belles Arts a la Universitat de Barcelona.

Ha fet dues exposicions col·lectives durant el 2014: a l'Arxiu Històric Provincial de Jaén i a la Casa Piera Pintor Fortuny a Barcelona.

Actualment es mou en el marc de la instal·lació, amb dues metodologies diferents: per una banda, crea a partir de textos que li permetin trobar imatges per a les seves peces; per una altra, treballa el tema de la identitat personal en el sentit més ampli. Basant-se en objectes o records, crea obres amb un caràcter molt íntim i personal, buscant a la vegada la complicitat de l'espectador, parlant de qüestions amb les quals tothom, en major o menor mesura, es pot identificar. En general, pretén parlar de la seva persona, d'una manera poètica i a la vegada il·lustrativa; considera que les seves peces són força descriptives, i al mateix temps oníriques.

HELENA
C. VAREA

Badalona, 1990

RELICARIOS II - DIARIO DE UNA MELENA
INSTAL·LACIÓ. 18 DENTS DE LLET EN RESINA
MARC AMB HISTORIAL DENTAL
CADA PEÇA: 1,3 x 2,5 x 3 cm
MARC: 26 x 22 cm

www.mariapaolacoda.com

Diplomada al Liceo Artístico Nicolò Barbino de Gènova i llicenciada en escultura a l'Accademia di Belle Arti de Florència. Viu i treballa a Girona des de 2006.

Mereixedora d'una menció especial del jurat l'any 2014 al concurs internacional d'Art Contemporani Imagine a Place Where, Postiniano, Itàlia.

Exposicions col·lectives

2015. 8è Festival d'Art Independent Pepe Sales, Centre Cultural La Mercè, Girona. 2014. *Art*, dins del Projecte Decoratiu, estudi d'interiorisme Gros Interior, Girona; *Superfícies*, Galeria Big Irv's, Brooklyn, Nova York, i Espai La Carbonera, Girona. 2012. *20puntozero*, Centre Cultural La Casa Elizalde, Barcelona; Casa Boadas Formiga a Girona, *Temps de Flors*, Girona. 2011. Casa Boadas Formiga a Girona, *Temps de Flors*, Girona. 2010. *L'Heroi i el Mite*, Centre Cultural La Mercè, Girona; *Cromàtica*, I Biennal de Pintura Jove, Fundació Cum Laude, Ourense; Pujada de la Catedral a Girona, *Temps de Flors*, Girona. 2008. *Festival delle Arti: Creatura Moderna*, Espai ExMariposa, Novi Ligure, Itàlia. 2007. *Nuzcumbeck*, Castell de Pozzolo Formigaro, Itàlia; *Disart vol.2*, Espai ExMariposa, Novi Ligure, Itàlia. 2006. *Saldi di Fine Stagione*, Castell de Pozzolo Formigaro, Itàlia; *Nazca Project*, Espai ExMariposa, Novi Ligure, Itàlia. 2005. *Firenze Cowparade*, Piazza Pitti, Florència, Itàlia; *L'Arte della Trasmutazione*, Espai Cultural Chiesa San Carlo dei Barnabiti, Florència, Itàlia; *Sculture*, Galeria Spazio Arte, Gavi Ligure, Itàlia. 2004. *Accademia in Mostra*, Accademia di Belle Arti, Florència, Itàlia.

MARIA PAOLA
CODA

Novi Ligure, Itàlia, 1981

2579 (2015)
ACRÍLIC SOBRE LLENÇ
97 x 130 cm

carlescongost.blogspot.com.es/

Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Va obtenir la beca d'Arts Plàstiques de la Fundació Botín l'any 2013.

És un artista multidisciplinari interessat en diversos formats com el vídeo, la música, el dibuix o la fotografia.

Exposicions individuals recents

2014. *Bright like a diamond*, amb Sarah & Charles, Komplot, Brussel·les, Bèlgica. 2012. *Paradigm*, Galeria Horrach Moyà, Palma de Mallorca; *Bananarama Rama Lama Ding Dong*, Galeria José Robles, Madrid (*Photoespaña 2012*); *There Is Nothing You Can't Do*, Can Palauet, Mataró. 2011. *No Me Lo Creo*, Frágil, Madrid. 2010. *We Can Change The World*, Galeria Horrach Moyà, Palma de Mallorca; *You've Got Everything Here And Out There It's So Dark*, amb Alejandro Vidal, Civic Room, Londres. 2009. *Adult Contemporary*, Galeria Joan Prats, Barcelona. 2008. *La Mala Pintura*, Artericambi, Verona, Itàlia. 2007. *Say I'm Your Number One*, Proyecto Vitriñas, MUSAC, León; *I Don't Like Music*, Espai Zer01, Olot. 2006. *Memorias de Arkaran (versión Monocanal)*, Espacio 5/CAC, Màlaga; *We Are Tomorrow. Project Room Present Future*, Artissima 13, Torí, Itàlia. 2005. *Coming soon*, Galeria Luis Adelantado, València; *Memorias de Arkaran*, Centre d'Arts Santa Mònica, Barcelona; *Coming soon*, Galeria Horrach Moyà, Palma de Mallorca.

Exposicions col·lectives recents

2015. *Itinerarios XXI*, Fundación Botín, Santander. 2013. *Lenguajes y estéticas del video arte español: Diez años de prácticas radicales*, Instituto Cervantes, Pequín; *Congost & Coombes*, Centre of Contemporary Arts, Glasgow, Escòcia. 2012. *International Videoart Biennial Videoakt*, Instituto Cervantes, Berlín.

CARLES
CONGOST

Olot, 1970

www.carmendiazalias.com

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Màster de Produccions Artístiques i Investigació per la mateixa universitat.

Exposició individual

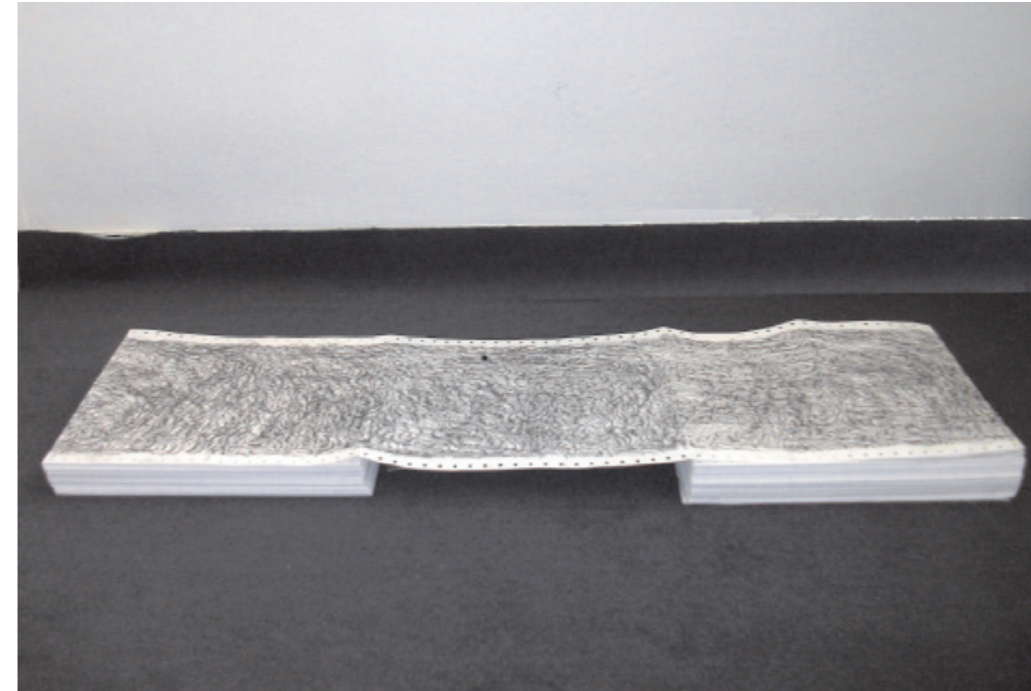
2013. *Acte 26. Obertures*, Fundació Suñol, Espai Nivell Zero, Barcelona.

Exposicions col·lectives

2014. *Mollet Art'14. Memorial Cesc Bas*, Museu Abelló, Mollet del Vallès. 2013. *Biennial Art Jove'13*, Acadèmia de Belles Arts de Sabadell Fundació Privada, Sabadell. 2012. Exposició itinerant amb AECID en els Centres Culturals d'Espanya a l'Amèrica Llatina: Centro Cultural de España en Rosario, Santa Fe, Argentina; Centro Cultural de España en Montevideo, Uruguai; Centro Cultural de España en Córdoba, Argentina. 2011. *Biennial de Valls-Premi Guash Coranty'11*, Museu de Valls; *Premios Injuve para la Creación Joven'11*, Tabacalera, Madrid; *FID Foire Internationale du Dessin*, Cité Internationale des Arts, París; *Puigcerdà vista pels pintors*, Museu Cerdà, Puigcerdà; *Foc Creuat: Art i Ciència. Al punt de mira*, Centre d'Arts Santa Mònica, Barcelona; *Crea + Intermèdia - Producció*, Convocatòria de Projectes d'arts visuals, Museu de Lleida. 2010. MX espai 1010 Art Contemporani, Barcelona.

CARMEN
DÍAZ

Puigcerdà, 1984

QUALITAT EXTRA (2015)
GRAFIT SOBRE PAPER CONTINU
MIDES VARIABLES. DIMENSIONS DE LA PEÇA
(PLEGADA) 23,9 x 28 x 7,5 cm

www.gerardencabo.com

Gerard Encabo neix a Barcelona. Abans de complir els cinc anys, els seus pares es traslladen a un petit poble de l'Empordà. Des d'aleshores, la vocació per capturar l'entorn i la necessitat d'expressar-se a través del mitjà visual s'apoderen d'ell.

Estudia comunicació audiovisual i disseny gràfic, entre les universitats de Girona i Barcelona. Conrea disciplines com la fotografia, la pintura i el disseny com a mitjà d'expressió personal i, més endavant, com a via professional.

**GERARD
ENCABO**

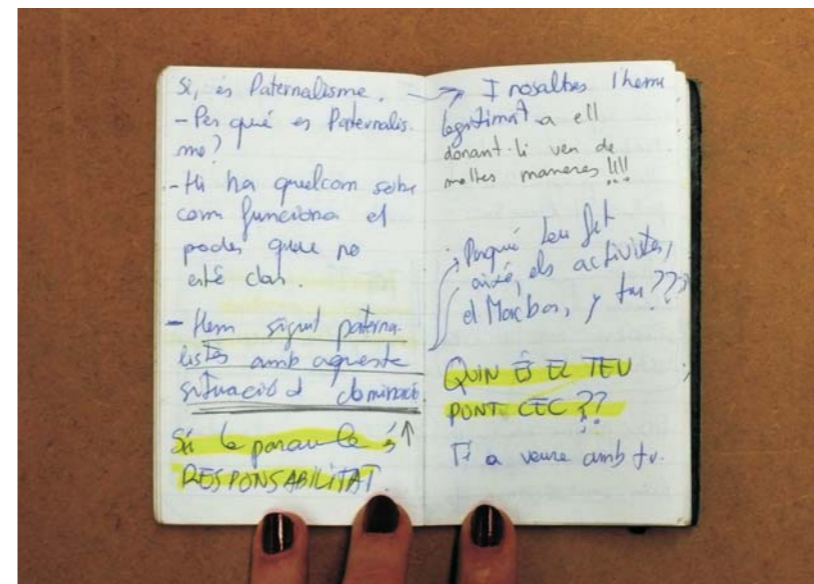
Barcelona, 1985

BLAU I GROC SOBRE GRIS
FOTOGRAFIA
120 x 90 cm

Graduada en Arts per la Universitat de Barcelona, continua els seus estudis a la Càtedra d'Art de Conducta a La Habana (Cuba), sota la direcció de Tania Bruguera. El seu treball s'ha exhibit a les biennals de La Habana, Pontevedra, Ljubljana i Liverpool, a la Triennial de Tallin, en museus de Barcelona, la Haia, Madrid, Hertogenbosch, París, Nova York, Chicago, Miami, Formigine, Londres, Estocolm, Istanbul, Leipzig, Bucarest, Zagreb i Cali, i en diversos centres socials autogestionats. Ha estat guardonada amb diferents premis a nivell estatal, entre els quals destaca la Biennial d'Art de Girona.

Amb un posicionament estricte orientat a generar mecanismes per a la dissidència, el treball de la Núria Güell aborda i reformula els límits de la legalitat a través de la detecció dels abusos de poder comesos per les institucions que ens governen gràcies a la legalitat establerta. Els seus projectes es desenvolupen com tàctiques disruptives en contextos específics en els quals s'involucra i col·labora amb institucions i agents convidats, tot creant xarxes multidisciplinàries. Paral·lelament, analitza com els mecanismes de poder creen estratègies de control, que dominen la subjectivitat col·lectiva i incideixen en els nostres esquemes de conducta, de pensament i de sentit. Aquesta anàlisi la condueix a posar en evidència aquestes estratègies i a generar-ne de noves, amb l'objectiu de transgredir o posar en crisi les establertes. Per aconseguir-ho provoca interferències en l'entorn quotidià mitjançant determinades accions, "foradant" la realitat i l'obvietat que l'acompanya, creant altres realitats possibles, i alterant les relacions de poder instaurades.

www.jordimitja.com

Actualment viu i treballa entre Lladó i Banyoles.

Des de múltiples registres de presentació –l'escultura o la fotografia fins a la publicació o el vídeo– l'obra de Jordi Mitjà planteja l'apropiació de diferents contextos, situacions, mitjans o produccions externs que l'artista porta hàbilment al seu terreny en base a una alta complicitat emocional amb els referents i punts de partida que escull. Una dinàmica de treball complexa i obsessiva que, més enllà de la seva formalització expositiva, concentra la seva intensitat en el procés de producció i el temps de negociació entre idea inicial i resolució final; fet que incorpora de manera voluntària aspectes flexibles i lliures com ara la intuïció, l'assaig, l'error o l'accident.

Ha presentat els seus projectes en nombroses exposicions, tant individuals com col·lectives. Participa també en projectes editorials i ha creat, juntament amb Jesús Novillo i Carolina Trebol, l'editorial CRANI. Aquests darrers anys ha consolidat la seva presència dins l'escena artística nacional i també ha realitzat residències a Ciutat de Mèxic i a São Paulo. Ha participat en les exposicions inaugurals del Bòlit Centre d'Art Contemporani de Girona i del Canòdrom de Barcelona; i la seva obra es troba en col·leccions públiques, com el Museu de l'Empordà, la Mediateca de la Fundació "la Caixa" o el Centro Galego de Arte Contemporànea (CGAC), entre d'altres.

**JORDI
MITJÀ**

Figueres, 1970

EN TERRITORI DE METALLS PESANTS (2014)
CATIFA DE PLÀSTIC, ACER, COURE I PERFILS METÀL·LICS
218 x 200 x 20 cm

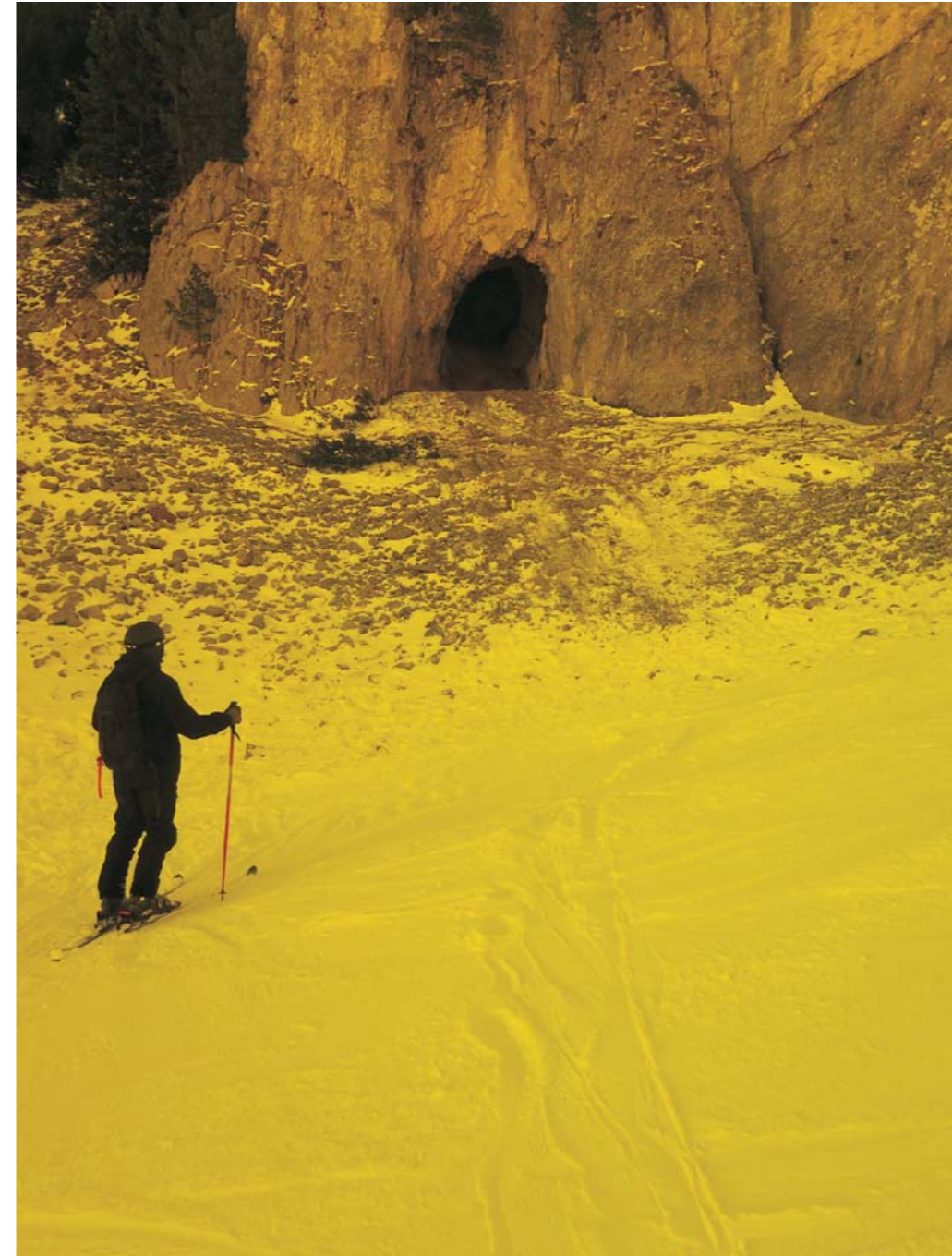
www.jordimorell.net

Jordi Morell és artista plàstic i professor del departament de Pintura de la facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona. Llicenciat en Belles Arts (2005), va obtenir el Diploma d'Estudis Avançats (2007) després de cursar el programa de doctorat Art en l'Era Digital: Produccions Intermèdia (bienni 2005-2007) a la facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona.

Actualment viu i treballa a Darmstadt i a Barcelona. Ha realitzat exposicions individuals i col·lectives en espais nacionals com: Centre d'Arts Santa Mònica, Centre d'Art Tecla Sala, Casa Encendida, Capella de Sant Nicolau, Sala 15 de l'Àrea de Creació Contemporània d'Olot, Sala d'Art Jove, Galeria Espai 2nou2-Senda, Espai Cavallers, Fundació Studium, així com d'internacionals: Vrije Academie (La Haia), Musée d'Art Moderne de Céret, ENSAD (París), Salon de Jeunes Créateurs Européens. Ha gaudit de beques de creació artística com: Fundació Guasch-Coranty, Fundació Felícia Fuster, Fundación Rodríguez-Acosta.

**JORDI
MORELL**

Salt, 1975

S/T (2015) - SÈRIE FORATS (DES DE 2006)
FOTOGRAFIA. IMPRESSIÓ DIGITAL (GICLÉE)
TINTES PIGMENTADES SOBRE PAPER HAHNEMÜHLE
60 x 45 cm

www.martanegre.net

Doctora en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, és professora agregada del Departament de Pintura d'aquesta universitat.

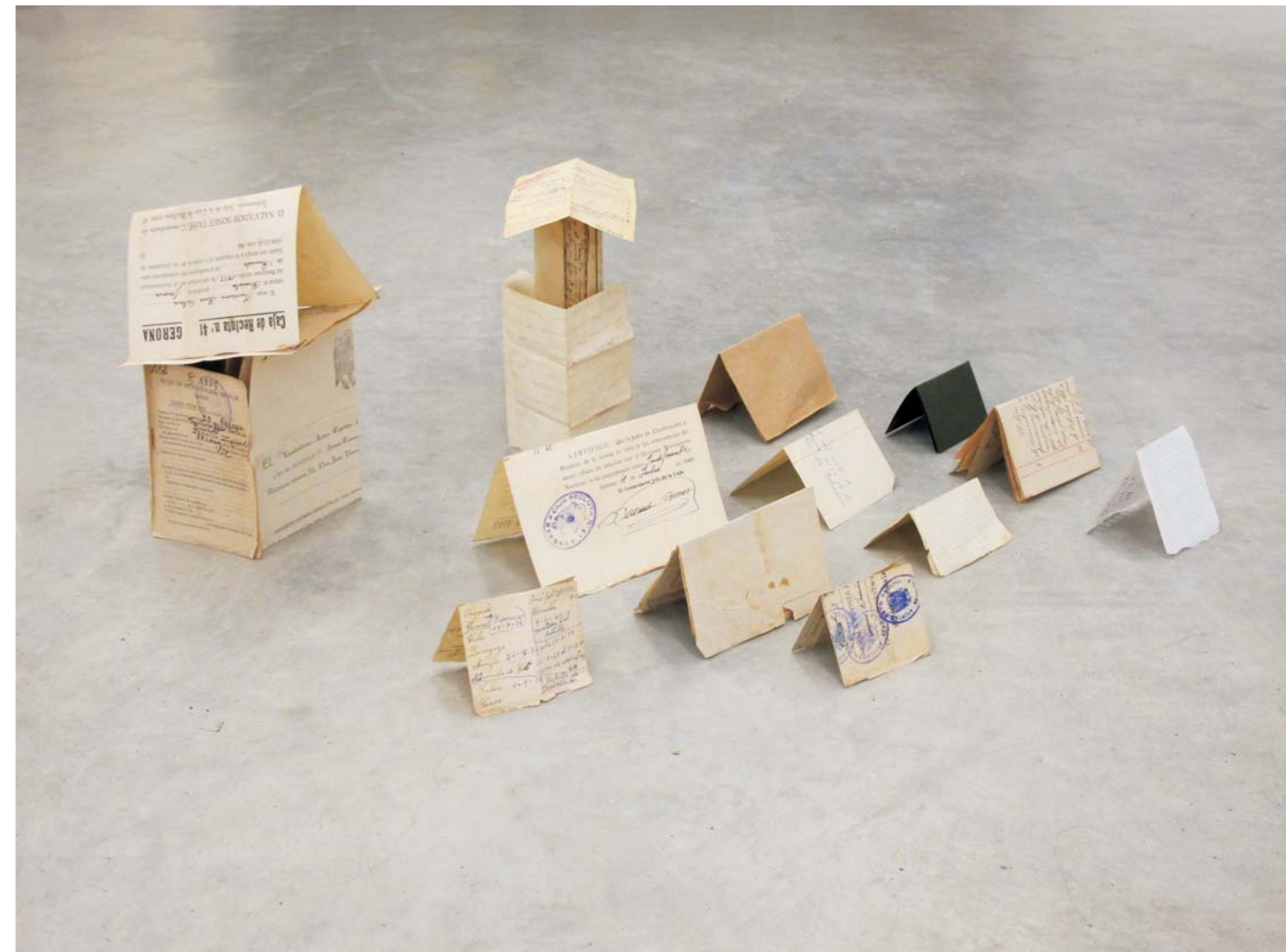
Com a artista, ha exposat en diferents galeries (Espai 292, ADN, T4, Galeria Benito Esteban, Exposicions Sis) i institucions, com ara Alcalà 31, Can Palauet, Bòlit Centre d'Art Contemporani, Centre d'Arts Santa Mònica, entre altres. Les seves tres exposicions individuals han estat: *Quell'ombra esser vorrei* (Sales de la Rambla de Girona, 2006), *Projeccions IV* (Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona, 2004) i *Natural a Sis exposicions* (Sabadell, 2008).

En el terreny de la investigació, ha gaudit d'una beca predoctoral del Ministeri d'Educació i Ciència (del 2002 al 2005) i ha realitzat estades a l'ENSBA de París (2002), a la Universitat de Rennes 2 Haute Bretagne (2004), a la facultat de Belles Arts de la Universitat de Lisboa (2010/11) i a Ar.Co (2010/11), també a Lisboa.

En l'àmbit de la gestió cultural ha estat coordinadora d'activitats de la Fundació Guasch Coranty del 2005 al 2010, on ha organitzat beques, premis i exposicions (al Tecla Sala i al Centre d'Arts Santa Mònica) per difondre l'art emergent.

MARTA
NEGRE

Santa Coloma de Farners, 1973

FULL DE SERVEIS (CAMPAMENT) (2015)
FOTOGRAFIA BLANC I NEGRE
IMPRESSIÓ POLÀSER LAMBDA
SOBRE PAPER MATE
50 x 37 cm

www.alexnogue.com

Doctor en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, Catedràtic de pintura de la Universitat Barcelona, facultat de Belles Arts. Director del Grup de Recerca Consolidat BRAC (Barcelona, Recerca, Art, Creació). Editor de la revista científica de creació contemporània *BRAC/Hipatiapress*. Professor de la Internationale Akademie für Kunst und Gestaltung a la Faghhochschule, Hamburg, des de 1992.

Exposicions individuals recents

2012. *Res li va ser aliè/Res li serà aliè*, Centre Cultural La Mercè, Girona. 2011. *Codi de subsistència*, "Futur variable", Bòlit Centre d'Art Contemporani, Girona; *Les illes no existeixen* (amb Ester Baulida), Fundació Valvi, Girona. 2010. *42a nord. 2a est*, Galeria Esther Montoriol, Barcelona. 2009. *Registres i posicions*, Horizon Galery, Colera. 2008. *Lighthing for Jonh Baldressar's plant HIAP*, Kaapeli, Hèlsinki, Finlàndia. 2007. *Antworten auf 23 Fragen*, Àlex Nogué-Ester Baulida, Artothek Munich; *Espai recíproc*, projecte per net-art, www.igac.org; *Trementina. Una metàfora de la pintura*, Fundació cultural Còclea, Camallera, Girona.

Creacions videogràfiques recents

2007. *Espai recíproc* (55'), animació digital interactiva per net-art, www.igac.org. 2006-2007. *F.A.* (color, 23'), *Recorregut dins el marc* (color, 8'), *Pintura al marc* (color, 3'30'"): les tres obres són ideades i realitzades per Joan Descarga i Àlex Nogué i formen part de l'exposició *Trementina. Una metàfora de la pintura*, Associació Cultural Nau Còclea, Camallera, Girona.

Llibres d'art recents

NOGUÉ, Àlex, *Dibuixar un arbre. Drawing a Tree*, Barcelona: Comanegra, 2013.
CANADELL, Enric, NOGUÉ, Àlex, *Art i Ciència*, Barcelona: Edicions Universitat de Barcelona. Centre d'Estudis Històrics Internacionals, 2010.

ÀLEX
NOGUÉ

Hostalets d'en Bas, 1953

TRÍPTIC DE L'ESPAI VOTIU (2014)

INSTAL·LACIÓ. PINTURA ACRÍLICA SOBRE FUSTA, 3 BARRES
FLUORESCENTS DE 122 cm DE LLARG DE 36 W/230 V 3 FOCUS DE 100 W/230 V
196,5 x 348 x 2000 cm VARIABLES

www.estherpigomez.com

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, especialitzada en escultura a l'Escola Massana.

Ha participat en exposicions col·lectives en diferents galeries de Barcelona, Madrid i altres espais d'Espanya i Itàlia. L'any 2010 obté la beca d'escultura de la Fundació Güell i la beca d'arts plàstiques de la Fundació Felícia Fuster. El 2009 entra a formar part del col·lectiu artístic OFF Massana en el marc d'una beca de residència als tallers del Poble Espanyol de Barcelona, fins al 2011. Actualment realitza els seus projectes artístics a l'Alt Empordà, enfocats en obra escultòrica i instal·lacions. Col·labora amb altres artistes i participa en el col·lectiu multidisciplinari VIBRA.

Exposicions recents

2015. *Tocats per la tramuntana. Una visió de l'art contemporani empordanès*, Centro Cultural Galileo, Madrid i Espai Urban Gallery, Barcelona. **2014.** *Som el que som*, Col·lectiu VIBRA, Mas Budó, Castelló d'Empúries. **2013.** *20 anys d'Urban Gallery*, Barcelona; *Sincrònic*, Joieria contemporània amb ceràmica, ACC, Barcelona. **2012.** *Negre clar*, Taller La Reina, Barcelona; *Pòquer de dames*, La Galeria, Barcelona. **2011.** Exposició individual a la Sala-Museu Municipal de Damius; *Encuentros III*, Nau Ivanow, Barcelona; *Quin és el teu paper?*, Setba, Barcelona; Reial Cercle Artístic, Barcelona; *Revoluciona, Fem art '11*, Centre Cultural Bonnemaison, Barcelona; *Mind the gap*, Espai Agustí Massana, Poble Espanyol, Barcelona; *OFF Massana*, Sala Busquets i Sala Blava de l'Escola Massana, Barcelona; *L'ànima dels titelles*, Galeria AmberArt, Barcelona; *Un segle de dones*, Setba, Barcelona.

ESTHER
PI

Barcelona, 1982

LA SERP (2015)
CABLES DE COURE OXIDAT
220 x 120 x 20 cm VARIABLES

www.jordipuig.com

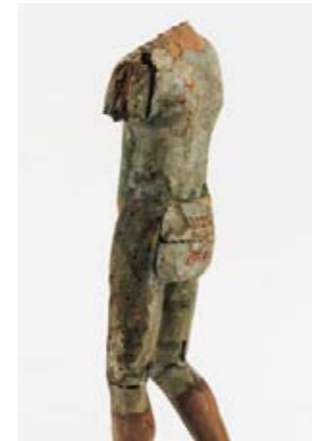
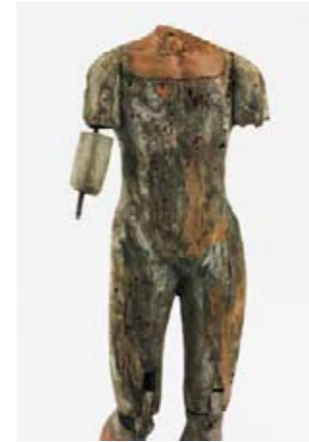
Treballa a Lladó, a l'Alt Empordà, des de fa vint anys. Jordi Puig s'endinsa en l'àmbit editorial a través de la fotografia l'any 1991. Des d'aleshores –i sempre vinculat a l'editorial Triangle Postals– treballa en el sector com a fotògraf i editor.

Ha publicat una quarantena de llibres de fotografia i paisatge, d'entre els quals destaquen *Jocs i Joguets* (1998), *Dalí, el triangle de l'Empordà* (premi al millor llibre de Promoció de Catalunya l'any 2003), *El Baix Empordà* (2003), *Retrats 799* (2005), *Pirene Nostrum* (2006), *Catalunya!* (2008), *La Garrotxa* (2011), *El paisatge de la Costa Brava* (2012).

Puig també realitza projectes en format expositiu, com les sèries de retrats iniciades l'any 2003. Fotografia col·lectius diversos mitjançant trobades ja establertes, o bé s'inventa nous col·lectius a partir de fets espontanis i convocatòries festives, amb una intencionalitat que va més enllà del resultat fotogràfic.

Exposicions individuals recents

2010. *El teu joguet preferit*, Museu del Joguet, Figueres. 2009. *Cor salvatge*, Figueres, Capital de la Cultura; *I tu, a qui t'encomanes?*, Museu dels Sants, Olot, i Museu de Montserrat. 2008. *Mascotes*, Museu d'Art Contemporani de Cerdanyola; *Assaig visual i escriptura*, conjuntament amb Antoni Puigvert, Fundació Vila Casas, Palafrugell; *Narcís, un homenatge al mestre*, façana del Teatre Principal d'Olot i creació de la imatge gràfica del Festival Panorama 2008, Olot. 2006. *Sèries*, Galeria Nau Còclea, Camallera. 2005. *Retrats 799*, Museu de l'Empordà, Figueres.

JORDI
PUIG

Cerdanyola del Vallès, 1963

sebisubiros.blogspot.com.es

Eusebi Subirós s'inicia com a gravador l'any 1986. Fins a l'any 1995 forma part del taller Edicions Tristan Barbarà, on s'especialitza en l'assessorament tècnic d'artistes. Durant aquest període completa la seva formació, entre d'altres, amb l'estampador Ole Larsen, el gravador Joan Barbarà i l'especialista en tècniques electrogràfiques Jesús Pastor.

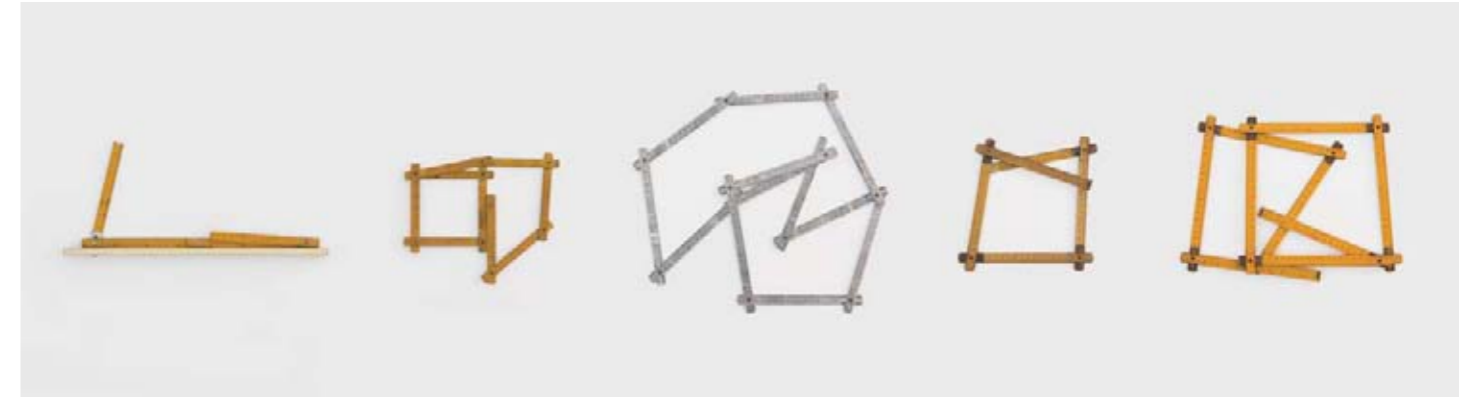
Com a professor de gravat, Subirós ha impartit cursos en el taller propi i en diversos centres públics i privats. Actualment és professor extern de l'Escola Municipal d'Art de Girona i professor de gravat extern als tallers Antonio Saura, a Saragossa. Regenta el taller de gravat Lupusgràfic Edicions a Girona. Al llarg d'aquests vint anys de trajectòria, Subirós ha treballat amb artistes nacionals i internacionals com Antoni Tàpies, Miquel Barceló, Werner Berges, Cuixart, Víctor Mira, Josep Niebla, Antoni Pitxot, Jaume Plensa, entre molts altres.

Des de l'any 2005 ha realitzat exposicions a diversos espais, entre els quals destaquen la Fundació Rodríguez Amat (Garrigoles, Girona), Fundació Niebla (Casavells, Girona), Sala Mare Nostrum (Màlaga), Galeria Alfara (Oviedo), Il·lustre Col·legi d'Advocats (Figueres), Fundació Valvi (Girona), Sala Ignacio Zuloaga (Fuendetodos, Saragossa).

L'obra de Subirós es pot veure permanentment a les galeries Ferran Cano (Palma de Mallorca), Maragall Edicions (Barcelona), Galeria Pro Arte (Freiburg, Alemanya), Rasmus (Odense, Dinamarca), Galeria El Mono de la Tinta (Madrid) i Denisse Van de Velde (Aalst, Bèlgica), i també en algunes col·leccions públiques, com la Biblioteca Nacional de Catalunya, la Fundació Vila Casas de Palafrugell, la Fundació Miró (Palma de Mallorca) o el Museo del grabado de Fuendetodos (Saragossa).

**SEBI
SUBIRÓS**

Figueres, 1961

GEÒMETRA (2015)

REGLES DE FUSTER

MIDES TOTALS 200 x 43 cm en 5 PECES

www.martavergonyos.net

Marta Vergonyós Cabratosa és artista visual i cineasta. Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, ha cursat estudis de Cine Documental a l'Escola Internacional de Cine i Televisió de San Antonio de los Baños (Cuba). Des de fa anys compagina el treball com a artista visual i com a realitzadora audiovisual independent amb el de dinamitzadora cultural. Actualment treballa a l'Associació Gresol per a la creació i gestió d'un centre de producció, documentació i biblioteca d'art contemporani en base al fons creat per Maria Lluïsa Borràs. Ha treballat per a diferents organitzacions de dones i projectes a nivell internacional. En l'àmbit nacional ha estat una de les impulsores del Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison de Barcelona, del qual és actualment la presidenta.

**MARTA
VERGONYÓS**

Esclanyà, 1975

Els membres del jurat de
l'edició d'enguany han estat

Carne Sais

Directora del Bòlit, Centre d'Art
Contemporani

Rosa Gil

Periodista, crítica d'art i
directora de CaixaForum Girona

Dolors Ventós

Galerista

Eudald Camps

Crític d'art

Manel Bayo

Artista

BIENNAL 2015

CRÈDITS

Idea i direcció

Fundació Casa de Cultura de Girona

Coordinació

Sebastià Goday

Mònica Aymerich

Edició i correcció dels textos

Susanna Cros

Disseny

Paco Vilar

info@differentdf.com

www.differentdf.com

Impressió

Impremta Aubert

Dipòsit legal

Gi 744-2015

BIENNAL 2015

